

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάρναβαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται ὅλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φορές τὴν ἑβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 7—8 γιλιάρδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο Ἡ συνδρομή του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὅσα τῆς Ἑλλάδος 12. Κάνοντας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς, ἀν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίηση πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴν κάθε φορά.

Τὲ εἶναι κέβνα

ποῦ σούρνουν ἐκεῖ κάτω στὸ χωράφι μὲ τὰ σκοινιά;
 — Τίποτα κοφίνια θὰ ἦναι μὲ κοπρία.
 — Ἐμένα μού φαίνονται σὰν ψωφίμια.
 — Τί παράξενο νὰ ἦναι κα' ἕνας γάδαρος.
 — Μὰ δὲν εἶναι ἕνας, εἶνε ἕνα, δύο, τρία. Περίεργο. Γιὰ πᾶμε κοντὰ νὰ δοῦμε γιὰν περιέργεια.

Μ' αὐτὰ τὰ λόγια οἱ δύο Ἀμπελοκηπιῶτες ποῦ πήγαιναν δουλεῖα τὸν στὰ χαράματα, πλησίασαν ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τοῦ Γουδι ποῦ θάρτουν τοὺς πεθαμένους καὶ ἀκοῦν.

— Ἐ γιὰ μόλα, ἔγιαλέσα.
 — Στάσου ρέ, καὶ κοντεύει νὰ κοπῆ τουτουγαῦ τοῦ κερατὰ τὸ ποδάρι. Βάστα νὰ τὸν δέσω καὶ ἀπὸ τὰ δύο. Ἰσὰ τόρα.

Τί ἦτανε; Ἀ τίποτα. Οἱ ἀγριάνθρωποι τοῦ Γουδιῦ εἶχαν δεμένα ἀπὸ τὰ πόδια τρεῖς πεθαμένους μὲ τὰ σκοινιά καὶ τοὺς ἔσεσαν ἀπάνω στὰ βράχια νὰ πᾶν νὰ τοὺς θάψουν στὴ ρευκταρία.

Αὐτὰ μού τὰ κατέθεσαν δύο γοικοκυρεῖ. Ἀμπελοκηπιῶτες μέσα στὸ μπακάικο τοῦ κύρι Γεωργατζὰ τῆ Κυριακῆ, ἐνώπιον μαρτύρων. Ἐλάτε θηρία τόρα νὰ μὲ βγάνετε ψεύτη μὲ ταῖς ψευτοεπιθεωρήσεις σας.

Νοσοκομεῖον εἶνε τὸ Γουδι ἢ ἀνθρωπομακελειό; Δὲν στέλνετε τουλάχιστο στὴν Αυστραλία νὰ φέρετε μιὰ καρδιά ἀνθρωποφάγους ἀγριάνθρωπους, νὰ τοὺς ρίξετε μέσα στὸ Γουδι νὰ τρῶν τοὺς πεθαμένους καὶ τοὺς ζωντανούς, ἀντὶ νὰ τοὺς τρῶνε τὰ σκυλιά;

Αὐτὰ ἀκόμα εἶνε λίγα, μεθαῦριο θὰ εἶνε χτυπήσω στὰ μούτρα τί εἶπαν καὶ τί ἔκαναν στοὺς ἀρρώστους τῆ μέρα ποῦ πᾶγε ὁ Τρικούπης ὕστερα ἀπὸ τῆς φωνῆς μου νὰ τοὺς ἐπισκερθῆ. Ἐγὼ μυστήρια κακούργημάτων νὰ φρίττῃ ὁ ἀνθρώπος...! Διαλύσέ το, διαλύσέ το, τὸ φοβερὸ αὐτὸ μακελειό.

Βρὲ ἀδερφέ

Νομομηχανικὲ τῆς πολιτείας, μὲς κοροϊδεύεις ἢ μὲς θωρεῖς γιὰ μπούφους;

Ποῦ εἶνε ὁ χαλασμός τῶν ἐτοιμορρόπων οἰκιῶν τοῦ σπιτιοῦ τῆς ὁδοῦ τοῦ δρόμου στὴν Ἀραδί της τοῦ Καλλους;

Δὲν χαλάστηκε κανένα, ἐνῶ ἦνε χαλασμένα. Οὔτε κάρρο μὴ πορὲ νὰ περάσῃ ἀπὸ ἄχει, τοῦτε γευροῦνι, καὶ ἂν θέλῃς πέρασε νὰ δῆς.

Τὸ σπίτι τοῦ κύρι Ριζέπουλου, ποῦ εἶνε εἰς τὸ τερέκι τῶν ἁγίων Θεοδώρων ἤξερες νὰ τὸ χαρακτηρίσῃ ὡς περ τεμάχιο, γιὰ τὴν εἶνε γείτονας τοῦ μεσοχουσογάδαρος Νεγροπόντε; καὶ ὁ ἄλλος ποῦ ξέρεῖς, ἀμὰ στὰ Ὀθραϊκὰ ποῦ ἔγιναν τόσκις καινούργιαις οἰκοδομαῖς σπιτιῶνε, ὅπως δηλαδῆς τοῦ Δελήγιαννη τοῦ Λαδάκη, τοῦ Μαύρου καὶ ἄλλων, γιὰ τὴν δὲν πᾶς νὰ κρεμίσῃς τὰ παλιὰ σπιτὰ κατὸ Σαράντζ, πρῶην ἢ νῦν—νὰ καὶ μιὰ ἑλληνικοῦρα—τὰ ὅποια εἶνε πληρωμένα ἀπὸ τὸν λαῖρὸ τοῦ Ὁθαῖ; Τραβᾶς χαρῆς ἀπὸ τὸν λαῖρὸν καὶ ὅτι εἶνε ὅτι συμμαζέψει.

Κρῖμα τοὺς ἐπαίτους ποῦ—αὐκίανα, πῶς εἶσαι περιδιαφιλιτιμίας ἀνθρώπος; ἀλλὰ ὡς καθὼς βλέπω εἶσαι καὶ σὺ ἐνα παστρικό ψαχνάκι, τὸ ἄποινον κυτταρίζει περιδιασυφρόματος, καὶ ὅτι συμμαζέψει.

Σοῦ κἀνοῦν ἐφέσεις θὲ μαζέψῃς.

Ὅχι, ἀδερφέ, μὲς κοροϊδεύεις ἢ εἶσαι κοροῖδο. Πῆς πῶς τρῶς πρᾶ καὶ κἀνεῖς τὸν σπράβὸν νὰ ξεμπερδεύωμε.

Σοῦ γράφω μὲ πολλὴ ἀλαφριά γλῶσσα, ἀλλὰ θὰ σοῦ δεῖξω καὶ τὴ χοντρή μεθαῦριο.

Κοροῖδο, ποῦ θέλεις νὰ μὲς κοροϊδέψῃς. Κόντεψα καὶ σὲ πῶ χραματοῦσμένον Σούφρα, ἀλλὰ, πέρνω πίσω τὸν λόγο μου γιὰ νὰ σοῦ τὸ πᾶ ὕστερα ἀπὸ κἀμποσαις μέραις καθαρὰ καθαρὰ. Καταλαβαίνεις τόρα σὺ τί σοῦ λέω, δὲν εἶσαι τόσο βλάκας ὅσα φαίνεσαι.

Βρὲ κύριε Κόσμιᾶτε

καὶ σὺ Π. Μορεῖλλε ἐμπορομεταίτης, γιὰ τῆς χροῦστᾶ ὁ κόσμος, κἀλπίδες, νὰ τοῦ πουλάτε πλαστογραφημένα λαχεῖα τῆς Ἀνθεθνικῆς Τράπεζας;

Βρὲ κατεργαρέτι, δὲν πᾶτε νὰ γίνετε καλλίτεροι λαοοδύταις πρᾶ νὰ γλύνετε τὸ κόσμον μὲ ψεύτικα λαχεῖα;

Έλατε δώ μου κελπίδες, γιατί, άπό κάτω στα τυπωμένα ψευτολαχειά σας, γράφετε, όλόγραφκ, μόν άλλον άκούμα ένω άπάνω έχετε άλλο νούμεο; Γιατί, μου κένετε πλαστογραφεία και, άλλαξετε τη τυπωμένη ήμερομηνία της κλήρωσις, με χειρόγραφη και γελάτε τό κόσμο και πουλάτε τά παληά, λαχειά της περασμένης κλήρωσις, για νά; Γιατί, άπό κάτω, δέν βάζετε χρονολογία;

Τί σας χρωστούμε νά μάζ κλέρτετε; ή νά νουόσάτε κί ποτ ή σας χρειάζετε ή δέν σας χρειάζετε μία κατάγγελλί; Άλλά δέν φταίγετε σεις, φταίει αυτός ό κουτόκοσμος που κήθετε κι άγοράζει, άπό κρυπόσους τσαλατζάνους τέτοια παληόγραφα.

Βαρδότε άπό τά ψευτολαχειά της τράπεζας, γιατί σας τρών άμόντε τόν παρξ όί καλπουζάνοι.

Συ δε κύρ Νευρεπόντε.

Ό αυτά τά λαχειά που δίνεις τήν άδειά νά πουλάω όί ψευτομετρίαις σου, γιατί δέν βάνεις και τή ύπογραφάρά σου άπό κάτω χειρόγραφη, για νά ξέρη ό κόσμος σε περιπτώσει άπάτης, με ποιόν έχει; νά κήρη, αλλά μζς τά φέρνεις, νούλα ή νούλα.

Μουδ; θά μζς φέρτε κίμια φορξ σε θέσι νά βάνωμε σ' όλους σας, τούδ χρυσογιάδρους, όχι πιτρέλιο, αλλά νεύτι, για νά πάρετε τή φώμας σας και νά πάτε στό διάολο άπό και πουθρατε, που νά μη σάντε ποτέ νά ερχόσαστε, και νά σας έπιανε ταμπλάς, στό δρόμο.

Νά και ένα έστέο.

Ό Περικλής Δαγρόπουλος, φρίνεται, ότι τή είχε λιγάκι στό κέρ. Πήγ; λοιπόν ό άθροπος στό σπίτι του, επειδή της και τήν έκοψε ή λάρδα, και ζισκεπάζει τό τσουκάλι νά δη τί βράζει, μέσα, αλλά άντίς για φαγι είδε μόνο νερό νά βράζει. — Βρέ, ρωτά, τί θά βράζετε, δώ μέτα; Έδώ βράζει νερό, είνε τό βραστό νερό νέου είδους, φαγευό; Νά πάρη ό διάολος, έτσι μουχεται, νά δώσω μιά κλοτσά στό τσουκάλι νά πάη κατά διόλου. — Θά ρίξωμε κουνουπίδια, καλά, και μη φωνάζη; = Κουνουπίδια; Τά ρίχνω γώ.

3 ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ Η ΝΙΟΠΑΝΑΡΗ

Η πρώτη βδομάδα του γάμου.

"Άμχ που μπήκν τ' άδέρφια τής Περμαθούλας μέσα και είδαν τόν Μπούρμπουλα νά βγκίνη άπό τή σάλα, άμέτως τόν έπιασαν μπράτσου και του είπαν:

— Που πάς, φίλτατε μζς; Μπούρμπουλα, τί; ή μζς φύγη; Ήμεϊ; σ' άφήσαμε με κλή ή συντροφιά; πώς γίνεται νά φύγη, πάρ' του, Μιμίκου, τό καπέλο.

Φαίνεται, ότε αυτό τό καπέλο του Μπούρμπουλα είχε νά τραβήξη τά μαρτύρια του.

Πριν όμως άρχίσουν ή φασκρίαις πρέπει νά πούμε και λίγα λόγια για τ' άδέρφια τής Περμαθούλας.

Ό μικρότερος, ό Μιμίκος, ήτανε τού διόλου κάλτσα. Ένας μπίρμπος τετραπέρατος και κτεργόρος όσο πέρινε.

Τό γάντι δέν του άπόλειπε άπό τή τσούτσου του ζακέ του, χάριν όμως οικονομία; τά φορούσε κάθε Κυριακή. Τό καπέλο του ήτανε τής μόδας, και μέν τό κλοκαίρι ήτανε σταχτή και τό άψαφ τό χειμώνα μαύρο, αλλά πάντοτε έκανε τή φιγορήτσα του.

Τά παπούτσά του τά έκανε πάντοτε στενά, και γι' αυτό είχε αιωνίως και τυμπανιαίως κλάους στό ποδάρι του, και περπατούσε πάντοτε σαν κουτός.

Είχε ένα ρολόγι προκατακλυσμαίο, άσιμένιο, και τό είχε

Πάει, άρπάξει ένα κουνουπίδι, σκύφτε, νά τό ρίξη μέσα, ξεγλυστρά, κι άντίς για κουνουπίδι, βράξτε τή κουτρά του μέσα στό βραστό νερό.

Αυτό σας τό γράφω, όχι ότι είνε άξιο λόγου, αλλά για νά μάθωμε ήμεϊ; όί άντρες, άλλη φορξ, νά μη άνακατευόμαστε σε γυναικοδουλειά; και μχγειρομχτα.

Κουνουπίδι αϊ; Κύρ Δήμαρχε,

έκει στό άποπισινό δρόμο της Χρυσοσπιλιώτισσας κατάντησε νά μη μπορή νά περάρη άνθρωπος. Λάκκοι, βούβουλαις, χαντάκια, ακουπίδια, διαόλοι, τριβόλοι όλοι έκει είνε μαζωμένα. Διώροστον, άδερφέ, νά μη φωνάζουν πώς θά σε μακρυσούν στην έκκλησιά, που νά δώρη ή κατάρρα νά γίνουν κι αυτοί άράπιδες μαζί με σένα. Έπειτα είνε και κεντραίος δρόμος, και είνε περιδιαντροπή. Βάνε και άλλη μιά βρούα και κάτω στό Μεταξουργείο, διότι ή συνοικία όλη ύποφέει. Ούλα γώ θέλεις νά στα λέω, κοντεύω νά γίνω προφήτης μετά Χριστόν, και αν θά γίνω, δέν με πειράζει, αλλά φουρκίζομαι νά με λέν μόνο καθαρό γάδαρο και όχι χρυσογιάδρα.

Φίλτατε Διάδοχε Κωστάκη.

Πήγα στόν φωτογράφο σου τόν κύρ Μωραίτη ν' αγοράσω τή φωτογραφείά σου για νά σε κάνω καλικατούρα με τή στολή των Έθελπίδων μζς, και δέν μου τήν έδωκε, διότι είπε λέει, δέν έχει άδία νά τή πουλή λέει.

Και καλά, ποιός σουδωκε σένα τό δικαίωμα νά μη μζς πουλής τή φωτογραφεία σου, άφου ήμεϊ; τή θέλωμε; Τί θά σε χουν μονοπάλειο; Ός Διάδοχος των Έλλήνων, πρέπει νά ήσαι και δημοκρατικός, αν θέλης νά τάχωμε καλά, αν θέλης πάλι νά μαλώσωμε, αλλάζει τό πράγμα.

Άληθινά, σε θέλωμε παλλικαίρι, ν' άντέγης σουλα. Έμαθα ότε προχτές στα γυμνάσια κάτω σουρθε έτσι σά ζάλι, και κίτρινας Κουράγιο, νά μη σε λέν πώς είσαι χαϊδεμένο, πές και κείνου τού Άνδρέα μζς, τό πρωί, όταν βγαίνη περιπατο με τό Δάσκαλο νά μη τρέχη στό δρόμο και σκοντάφτει; και πέφτει κάτω, γιατί είνε ντροπή νά γελούν μαζί του τά μικρότερα του άδερφάκια.

δεμένο με κάτι σπάγγους, διότι ήθελε νά κήρη τόν ιδιότροπο και τόν άφελή.

Είχε και γυαλιά, άλλ' επειδή ήτανε σπασμένα δέν τά φορούσε ποτέ.

Τί έκανε και τί δέν έκανε ή άδελφή του, δέν είδε μιά πεντάρα, μάλιστα τή μεταχειριζότανε και ως μέσον για νά κήρη εργολαβία. Δηλαδή, τήν έδωζε και προσκικούσε τής φιλιναίδες τής στό σπίτι, κι έκει σαν τσαλαπετεινός έκανε ρεμούλα στό κορίτσα.

Άλλοίμονο σ' εκείνη που ζεμονάχιζε, δέν είχε γλυτωμό άπό τά χέρια του. Η αυθάδειά του δέν μεταγίνετο.

Τραβούσε και ρεβόλβερ άπάνω του, αλλά άδειο πάντοτε, διότι φοβότανε μήπως και έπερνε κίμια φορξ φάκο μονάχο του, και τόν σκότωνε.

Ό άλλος ό άδερρός του, ό πιό μεγάλος, ό Κώστας, ήτανε κι' αυτός ένα παστρικά τσανάκι που δέν μετάνεκε ή φύσις.

Ένας τσακπίνης τού σκουιού και τού κλουκιού, μπίρμπος και αυτός.

Ήτανε διορισμένος υπάλληλος έκτακτος στό ύπουργείο και τραβούσε τήν ζηντάρα χωρίς νά πατη ποτέ τό ποδάρι του στην ύπηρεσία. Έκανε τόν ψευτομεσίτη και τσιμπούσε και τή όσάκίς φοραίς πετύχνε κανένα φτωχό τό πνεύμα.

Ό νοός του ήτανε όλο σχέδια καταργαίξ, και σε κάθε μπιρμπατοδουλειά μεσιτική είχε και αυτός τήν ούρξ του μέσα.

Κρατούσε μαγκούρα χοντρή χοντρή, και πάντοτε κρεμασμένη άπό τόν άγκωνα του, όσο γι' λούσα, δέν έδινε μιά πεντάρα.

Στείλέ μου τήρα τή φωτογραφεία σου, γιατί, με τόν Θεό, θί σε βάν, στό "Αληθινή" του.

Που στην όργη τά μαθαίνω ούκ αύτά, άπό σ' έγω ό ίδιος.

Στης έννιά Γενουρίου

στην εκκλησιά του Περαιά στον Άϊ Σπρίδωνα πληκί φάκο τά φτερα του καπέλου ενός δεκαογτώ χρονιαίου κοριτσού στό εικονοστάσιο, που πήγε ν' άνάψη τ' κερι του, και βρέθηκε ό κύρ Κ. Δ. Πικιώνης και τό άρπαξε και τό έσβυσε. Άλλά ό μασακράς και μέν έσωσε τό κορίτσι, που ήθελε νά γίνη μπουρλότο, αλλά τό έβανε κάτω και τό ποδοπάτησε, ώστε πάει στό διάολο και τό καπέλο μαζί με τά φτερα.

Λοιπόν, κυράδες μου, πειράξετε όταν άνάβετε κεριά νά μη πέρνετε φάκο και σε; μζς τους, διότι είνε άκαρτίει νά χάνετε ένεκα τής εύλάβειας; ήγουν σας.

Πές τε μου εύχαριστώ και γι' αυτό τό αχλήρι τής επιστάτης, του πώς πρέπει ν' άνάβετε τά κεριά.

Δέν μου λέτε; Αϊ τότες είστε εύχαρίστες.

Μιά συμβουλή και' έκίστη.

Πρός τής γυναικίς. Είνε μερικοί μασακράδες που σας φορξτόνονται κίμια φορξ και κλά και σάνε; νά σας κίνουν άγολαβία χωρίς σε; νά θέλετε και δέν ξέρετε πώς νά τούς ξεφορτοθήτε.

Αϊ, έγω νά σας πώ μιά συμβουλή. Προσκάλεστε τον στη αυλή, μουτζουρώστε τή χείρα σας άπό τό τιγάκι με λάδι μαζύ, και λέγοντάς του, — Παλλικαίρι, πόσο σ' αγαπά — και δέφετέ τον στό μάγουλα και άφήστε τήν έπειτα νά φύγη.

Εκείνος άπό τή εύχαριστήσις, ότι πήγε και χόδι, θά φύγη τρελλός άπό τή χραχτού. Τήρα στό δρόμο τί έχει νά τραβήξη ή φουκαρξ, είνε περιττό νά σας τό περιδιγράψω.

Αυτή τή δουλειά τήν έρπεισσε σ' έναν κρυκοδούλολο εκείνη που τής τάτησαν τά παιδια τή χραχτί, και δέν φταίει αυτό τό μασακράκι που έπαθε ό άνθρωπος, αλλά έπαιε και άλλο άπό τόν μπακίλη Ριζόπουλο, όπου πηλκε νά καθαριστή και τού έπλυσε τά μούτρα με ένα σπρυγκάρι και τόν έκανε σωστό παπί, που ήτανε νά τιν πιάσουν με τά σάπια. Άργολαβία αϊ;

Ό γιακός του σουρτούκου ήτανε λιγδομένος και έλειπαν ως κι' άπό τό παντελόνι του ένα δυό κουμπιά.

Είχε τήρα τό παπούτσι του σχισμένο στην άκρη, διότι είχε κι' αυτός κίλο του τόν πίθεσε, ή άλήθεια όμως ήτανε, ότι επειδή και είχε σάκας τή παπούτσι του, προτίμησε παρά νά τό μαλώση, νά τό σχίση περισσότερο.

Τής τρεις χιλιάδες, που χρωστύσε στον Μπούρμπουλα, τής είχε παίξει στό χαρτί, εις τά όποια έκανε τσακτικώς, ότι κέρδιζε άπό τής δουλειάς του.

Λοιπόν στό προκείμενο τής όμιλίας τής κουδέντας μζς.

Ός καθώς προείπαμε τά δυό άγαπήμενα άδερφάκια είχα τσακώσει άπό τά μπράτσα τόν Μπούρμπουλα και τόν έστειραν νά τόν μπάσουν μέσα με τό ζόρι.

Ό Μπούρμπουλας άντιστεκόταν, έσωρνε τά ποδάρια του κάτω και κρεμίστηκε στό χείρι τους σά σκαρούλι.

Τά είχε χάσει, και δέν ήξερε τί νά πη.

— Άστε με, άπάντησε ως τέλος, άστε με νά σας μιλήσω πρώτα, κι' άπέ μου λέτε.

— Δέν έχει, είπε ό Κώστας, δέν έχει, ότι κι' αν μζς πη; θά κάτσης σήμερα νά φάμε μαζί.

— Μά βρέ άδερφέ άρίστε με νά σας μιλήσω. Έχω ένα συναλλάγμα που λίγγε σήμερα, κι' αν δέν τό διαμαρτυρήσω θά χάσω τόν έγγυητή και πληρωτή. Είνε ένα σωρό χιλιάδες δραχμαίς.

— Ού, έχεις καιρό γι' αυτή τή δουλειά ως τό βράδυ. Κάτσε νά φάμε και ύστερα πήγαμε όπου θέλεις.

— Μά δέν πάει τό φαγι κάτω. Θέλετε νά μου τό βγάψετε πό τή μύτη; Θέλετε ένα τραπέζι νά μου κοστίση ένα περιόρομο δραχμαίς, σας λέγω δέν είνε παίξε γέλασε.

Άλλο πάλι μανφέστο.

"Η δασκάλια του Άρσάκειου τού μεγάλου Συνδιδαχτικού είνε άρωστέ τό και ται άποδύθη; και τρεις μήνους, ώστε τά κορίτσα πάλι έχγονται σαν πολιτικά φερμάνια, χωρίς νά κήνουν μάθημα. Τήρα αυτά τά κορίτσα πώς θά δώσουν τά κακόμοια εξέτασεις, άφου μάλιστα πολλαίς μαθήτριάς είνε διατείς, πρέπει νά γίνουν και τρεταί; και ίδίως κέτι άρρανά τά όποια πλερώνουν όσα μπορεί νά ζήρη μιά οικογένεια;

Άφου ή δασκάλια τή κορίτσα άσθενεί, τρεις μήνους και μπορεί νά κήνη πού ό Θεός νά μη τό δώρη, ακόμα ένα δυό τρεις μήνους, δέν είνε τή καλλίτερο νά διορισή μιά προσωινή δασκάλια, ως αντιμύστινη, μέχρις ότου; εύχεστέτη ή κυρά δασκάλια νά άναρρώτη;

Άλλά πέ ποιός; μιλζς, σε μασακράδες, που παίζούν με τή ζωή των άλλωνών;

Σταθήτε όμοι; και άφου με τά λόγια δέν κάνομε τίποτες, νά πιάσωμε δικαστικώς, δικτι δέν πρέπει κανείς νά περιορίζεται μόνον πέ λόγια, αλλά και νά προβήνη και μέχρι πράξεων. Λοιπόν κάτω ή δικήνη τού Άρσάκη νά δούμε τί λέει, και πρώτος έγω είμαι ό καταγγείλας, επί παύθασι των άρθρων τής έτικρίας, επί κλεισί των συμβούλων, — μερικών — νάχωμε και τών νούμας, και για κέτι άλλα ματακαράλια.

Ότσα τιμόνι, και δέν πάμε καλά, θά πέτωμε σε ζέρα, ή όποια θά φήη τό κεράλι των πλοιαρχών τού Άρσάκειου.

Παληανθρωπάξ

Με λίγα λόγια.

Αυτό θά πη παληανθρωπία ζωνανή.

Νά θέλουν νά μη αντιπολιτευτούν και νά μη ζέσουν πώς; Γράφω χυδαίικα; Γράφουν κι' αυτοί. Βάζω γώ ζουγραφιας; εύρωπαίικα; Βάζουν κι' αυτοί. Έχω έπιγραφή σκερτζόξ τήν άπομιμούντα κι' αυτοί.

Ας ήναι καλά όί άθροποι που πολεμούν νά ζήσουν με τήν Ικανότης μου.

Άλλά ό κίλλπικς παίξες δέν έχει πέροσι παρά μιά μέρα, και επιστρέφεται στον ίδιον νοικόκυρι.

— Έχω διετριβίς δημορξίς για τούς δρόμους τής Νεαπόλις και τών Άμπελοκήπων.

Γιά

τό ψευτομετρί ή Δ. Μούτς σου θά γράψωμε εις τό άλλο φύλλο.

— Μά ήμεϊ; δέν θά σου φάμε τής δραχμαίς. Θά φάμε μιά σουπι και ένα δυό κατόπουλα που σφάξωμε σήμερα.

— Καλά, τά ξέρω όλα αύτά, αλλά τά τρώμε άλλη φορξ, άστε με τήρα νά κούτξ, τή δουλειά μου, μη με άλεκοντίζετε.

— Δέν άκούμε από λόγια, τράβα, Μιμίκου, νά τόν πάμε μέσα.

Και πράγματις άρονάρον τόν μπάσαν στην σάλα, όπου άμα τόν είδε ή Περμαθούλα τήν κόψαν τά γέλια, και για νά μη φωνή, απέκασε τό μούτρο της με τά χέρια και έκανε τάχα πώς έλαγαγε, εις δά βάνει και μιά όκη σάλια στό μάτια της και τό είχε τριψει για νά φαίνονται κόκκινα.

Π Κώστας ό άδερρός της άμα τήν είδε έτρεξε και τήν άγκάλιασε, τή σήκωσε άπό τή κερέκλα και τής είπε.

— Κλαίς, Περμαθούλα μου; Τί έχεις, τί έπαθε, σε πειράξε κανείς; Πώ, πώ, δάχρυα, καλά είσαι πεθαμένη στό κλάμχτα. Σώπα, άδερρούλα μου, σώπα. Μπα τή κοπέλα μζς. Σώπα άγγελλάκι μου, δέν βλέπεις πώς κοκκίνισαν τά ματάκια σου, αν σε δη κανείς τί θά πη; Θά νομίση, ότι μεϊ; σε μαλώσασε.

Ό Μπούρμπουλας στό διάστημα αυτό κούτταξε νά τό κόψη λάσπη, αλλά έλα π' άνάθεμά το, που νά φύγη χωρίς καπέλο.

Έν τή μεταξή πλησίασε κι' ό Μιμίκος τήν άδερφή του τή Περμαθούλα νά τήν παρηγορήση, όταν είδε και έπεσε άπό τή μοδιά της εκείνο τό γρυμμάτσα που είχε γράψει ό Μπούρμπουλας κατά ύπαγόρεψι τής Περμαθούλας.

— Ένα γράμμα, φωνάζει ό Μιμίκος.

— Δέν τή γράφα γώ, φωνάζει και ό Μπούρμπουλας, έπό τή τρομάρα του.

Γύφνα τὸ κεφάλι, χαμάλη λαε, μπροστά τὸν αὐτοκράτορα τῆς βοσολογίας

Γυναίκοι κλεψὰ στὴ τούρκικη μπουραρία

Κοιμέται ὁ ἅγιος κ' ἡ βουλή τὸν ξυπνά.

Πῶς τρών τοὺς πεθαμένους βλογασιμένους οἱ σκύλοι στὸ Γουδί

Τὸ ἀνοίγει ὁ Μιμίος καὶ τὸ διαβάζει στὸν ἀδερφό του, ἐνῶ ἡ Περμαθούλα ἔβανε κάτω τὸ κεφάλι, καὶ ἔκανε πῶς ντροπέτανε.

Ἄμα τὸ διάβασαν ἔβαναν καὶ οἱ δύο μιὰ φωνή— Ἄ, κκοῦργε, γι' αὐτὸ ἤθελες νὰ μᾶς φύγεις; Τὰ κουμπούρια ἀμέσω, καὶ ὤρμησαν κατ' ἀπάνω τοῦ Μπουρμπουλα, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸ φόβο του κάθισε κάτω στὰ σανίδια φωνάζοντας— Ἄμην, πέθανε.

Μεθαῦριο τὰ νέα πανηγύρια τῶν συμβάντων.

